

БРАТЯ ГРИМ

СКАЗАНИЕ ЗА КРАЛ АУТАРИ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Аутари, кралят на лампартите, проводил пратеници в Бавария при крал Гарибалд, за да поискат ръката на дъщеря му Теоделинд (Дитлинд). Гарибалд приел радушно пратениците и се врекъл да им я даде. След това пратеничество на Аутари му се приискало и сам да види годеницата си, взел със себе си малцина, ала доверени люде, най-близкият от които като най-възрастен трябвало да води шествието. Така, без да се маят, те стигнали в Бавария и били представени на крал Гарибалд също като другите пратеници; най-възрастният изрекъл обичайните приветствени слова, след което напред пристъпил Аутари, когото никой от баварците не разпознал, и рекъл: „Аутари, моят господар и крал, ме прати да видя вречената му невеста, която предстои да стане наша господарка, и точно да му опиша нейния облик.“ В отговор на това кралят наредил да повикат дъщеря му и след като Аутари я огледал мълчаливо и видял, че тя е красива и му се харесва, продължил: „Кралю, виждам, че дъщеря ти на вид е достойна да стане наша кралица. Нека сега, ако ти е угодно, да получи чашата с вино от нейната ръка.“ Кралят дал съгласието си, Дитлинд се надигнала, взела бокала и дала да пие най-напред на онзи, който изглеждал най-възрастен; сетне подала чашата на Аутари, за когото не знаела, че е нейният жених. Аутари отпил и като я връщал, докоснал леко с пръст, без никой да забележи, ръката ѝ, след което прекарал десницата си по лицето си от челото надолу към носа. Пламналата от срам девица разказала за случилото се на дойката си. Дойката отговорила: „Този, който те е докоснал, трябва да е кралят и твой жених, в противен случай никога не би дръзнал да го стори; ти обаче си мълчи, та баща ти да не разбере; а този мъж има такава осанка, че с пълно право може да бъде назован крал и твой съпруг.“

Аутари бил млад красавец в разцвета на силите си, русокос и строен. Скоро пратениците получили от краля разрешение да си тръгнат и се отправили, водени от баварци, към дома. Когато наближили границата и баварците все още ги придружавали, Аутари се изправил, доколкото могъл, на коня си и отпратил с всичка сила стрелата, която държал в ръката си, към едно близко дърво. Стрелата се забила здраво и той рекъл: „Така мята стрела крал Аутари!“ От думите му присъстващите баварци проумели, че той е самият крал. Когато след известно време Дитлинде пристигнала в Лампартен и тържествено била отпразнувана сватбата, се случило следното: Сред

гостите бил Агилулф, знатен лангобард. Надигнала се буря и светкавица ударила със силен гръм едно дърво в кралската градина. В свитата си Агилулф имал прислужник, който знаел да отклонява гръмотевиците и благодарение на дяволското си изкуство знаел добре какво предстои да се случи. Та Агилулф се отправил към едно потайно място, за да удовлетвори естествените си потребности, слугата се приближил към него и казал: „Жената, която днес се ожени за нашия крал, не след дълго ще стане твоя съпруга.“ Когато чул това, Агилулф го наругал здраво и рекъл: „Ако продумаш още нещо, ще загубиш главата си.“ Момчето отвърнало: „Можеш да ме убиеш, ала съдбата не може да бъде променена; повярвай ми, тази жена е дошла тук, за да се омъжи за теб.“ Което и станало след известно време.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.